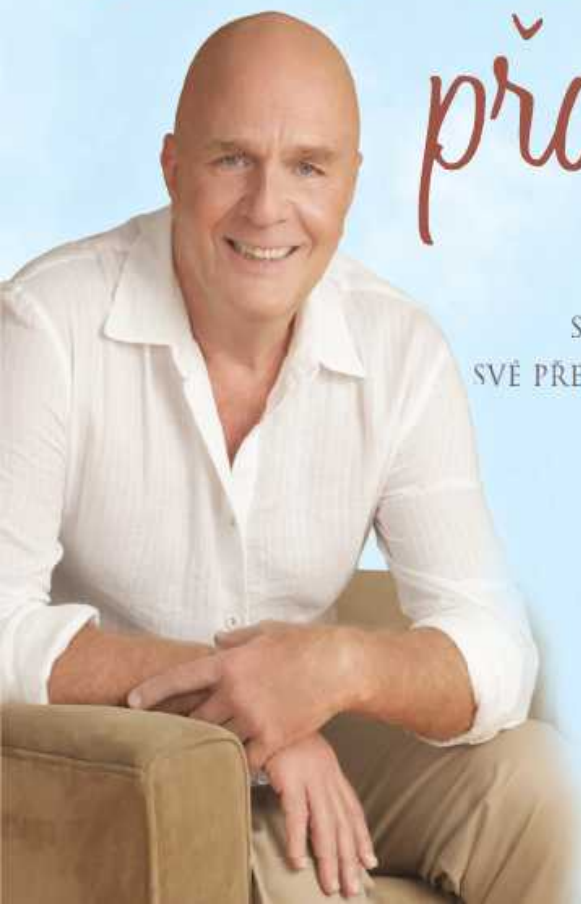

#1 New York Times best-selling author

DR. WAYNE W. DYER

SPLNĚNÁ přání

ODHALTE
SKRYTOU SÍLU
SVĚ PŘEDSTAVIVOSTI

KELTNER
Publishing

SPLNĚNÁ *přání*

ODHALTE
SKRYTOU SÍLU
SVÉ PŘEDSTAVIVOSTI

SPLNĚNÁ *práva*

ODHALTE
SKRYTOU SÍLU
SVÉ PŘEDSTAVIVOSTI

DR. WAYNE W. DYER

KELTNER
Publishing

Praha 2012

WISHES FULFILLED

Copyright © 2012 by Wayne W. Dyer

Originally published in 2012 by Hay House Inc., USA

Wayne Dyer's editor: Joanna Pyle

Tune into Hay House broadcasting at:

www.hayhouseradio.com

SPLNĚNÁ PŘÁNÍ

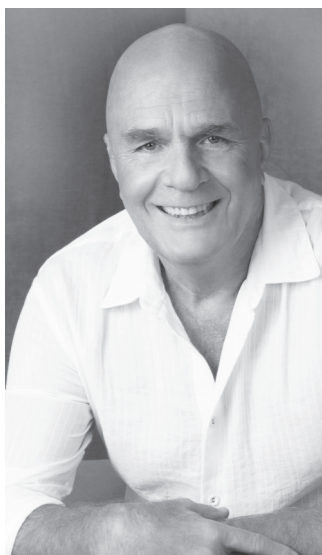
Copyright © KELTNER Publishing s.r.o., 2012

Překlad © PhDr. Helena Hartlová, 2012

www.keltnerpublishing.cz

ISBN: 978-80-87642-16-0

O AUTOROVÍ

Dr. Wayne W. Dyer je světově uznávaný odborník a spisovatel, autor více než 30 knih pro dospělé a pro děti, z nichž mnohé se staly bestsellery. Vytvořil mnoho audio a video programů a vystupuje velice často v televizních a rozhlasových pořadech. Je autorem unikátní série motivačních knih pro děti: Už žádné výmluvy!, Jsi mnohem víc než jen to, co máš!, Nedej se zastavit!, Jsi skvělý! a Já jsem.

Dr. Dyer získal doktorát v oblasti výchovného poradenství a je profesorem na St. John's University v New Yorku.

Fanoušci a příznivci nazývají Wayna Dyeru láskyplně „otcem motivace“. Přestože strávil dětství v dětských domovech a pěstounských rodinách, podařilo se mu překonat nejen toto období, ale také mnoho dalších životních překážek a splnit si svá přání a své sny. Dnes učí druhé, jak dělat to samé – jít za svým cílem a naplňovat svoje sny. Je otcem osmi dětí a dědečkem pěti vnoučat. Pokud zrovna nestuje a nepřednáší, najdete ho doma na ostrově Maui, jak plave, prochází se po pláži nebo píše novou knihu.

Tato kniha je vám k dispozici také v elektronické podobě na:

www.DYER.cz

Poznámka redakce

Úryvky z básní v překladech Hany Žantovské (Browning),
Zdeňka Hrona (Blake), Jiřího Šlédra (Dickinson).

***Věnováno autorovi všech věcí...,
jehož jméno je Jsem, který jsem***

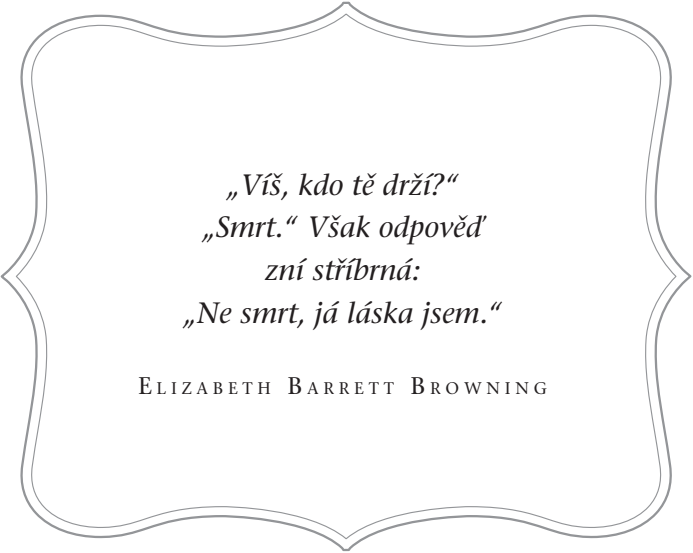

OBSAH

<i>O autorovi</i>	5
<i>Začátek</i>	13
ČÁST PRVNÍ: Vaše lepší stránky	35
1. kapitola: Změna sebepojetí	37
2. kapitola: Vaše vyšší já	51
3. kapitola: Vaše nejvyšší já	61
ČÁST DRUHÁ: Pět základů splněných přání	79
4. kapitola: První základ splněných přání: <i>Zapojení představivosti</i>	81
5. kapitola: Druhý základ splněných přání: <i>Život od konce</i>	97
6. kapitola: Třetí základ splněných přání: <i>Cítění</i>	113

7. kapitola: Čtvrtý základ splněných přání:	
<i>Pozornost</i>	129
8. kapitola: Pátý základ života splněných přání:	
<i>Ukládám se ke spánku</i>	149
9. kapitola: Jak to vše propojit	169
 <i>Shrnutí</i>	212
 <i>Poděkování</i>	215
 <i>Vlastní poznámky</i>	217

*„Víš, kdo tě drží?“
„Smrt.“ Však odpověď
zní stříbrná:
„Ne smrt, já láska jsem.“*

ELIZABETH BARRETT BROWNING

ZAČÁTEK

Rozhodl jsem se uvést tuto knihu několika zkušenostmi, které se dotkly mého života a které odrážejí můj vztah k zásadním poselstvím, o nichž se ve *Splněných přáních* dočtete. K těmto významným životním událostem došlo v době, kdy jsem knihu psal, a obsahují prvky synergie a synchronismu, jež považuji za velmi vzrušující a slibné. Nabízím vám program, který vám, jak věřím, zaručí schopnost uskutečnit v životě vše, co si budete přát, za předpokladu, že vaše přání budou vždy v souladu se Zdrojem bytí. Při psaní knihy jsem měl to štěstí, že jsem mohl zažít na vlastní kůži ve svém každodenním životě, jak tento proces funguje. Rozhodl jsem se, že se s vámi o tyto zázračné události podělím velmi osobním způsobem.

S tím, jak vstupuji do osmého desetiletí svého pobytu tady na planetě Zemi, zjišťuji, že se ohlížím za význačnějšími událostmi života, které mne ovlivnily a přitom působily dojmem, jako by se prostě jen *objevily*. S odstupem času si uvědomuji, jaký vliv měly na to, že jsem opustil směřování ovládané egem, jímž se můj život v oněch dřívějších dobách vyznačoval. Když se tyto mimořádné významné události nebo lidé v minulosti objevili, nedokázal jsem, stejně jako to v danou chvíli nedokáže většina z nás, vnímat širší perspektivu toho, co se vlastně odehrává. Nyní, z perspektivy zpětného pohledu a psaní o tom, jak žít duchovním životem splněných přání, chápu tyto události jako kousíčky skládky velkého obrazu, který je dnes pro mne úchvatnou a velmi smysluplnou inspirací.

Jedním z těch, kdo se v mém životě *objevili*, byl muž žijící ve 13. století, známý jako svatý František z Assisi. Nebyl jsem vychován v žádné zvláštní náboženské víře, zřejmě proto, že mě v dětství přesouvali do různých náhradních rodin. Nedostalo se mi katolického vzdělání a nikdy jsem se nesetkal s žádným ze svatých ani jejich učením. Přesto se tento mnich, jenž žil tak podnětným životem v Kristu, měl z nějakého záhadného (i když dnes mnohem méně záhadného) důvodu stát jedním z nejvýznamnějších a nejvlivnějších jedinců, kteří kdy zkřížili mou životní cestu.

Prvně se vliv svátého Františka v mém životě objevil v podobě velkého, krásně zarámovaného grafického listu s celou „Modlitbou svátého Františka“, jenž mi kdosi věnoval po přednášce, kterou jsem měl před více než 25 lety. Poselství této modlitby se mnou hluboce souzněla, a modlitba se mi líbila i na pohled, a tak jsem ji pověsil do chodby vedoucí k ložnicím mých dětí. Během těch deseti let, kdy tam visela, jsem kolem modlitby musel projít alespoň desettisíckrát. Často jsem se zastavil, přečetl si několik řádek a rozjímal nad kouzlem jejích slov: *Kde je nenávist, tam ať přináším lásku* a *Kde je temnota, ať přináším světlo*.

Ta slova na mne působila spíš jako návod než modlitba. Zbožňoval jsem představu, že nenávist může přerůst v lásku a temnotu lze osvětit, a to nikoli prosbou k Bohu, aby to udělal, ale tím, že se člověk *stane* láskou a světlem. Působilo to jako příslib, že my lidé jsme schopni doslova změnit utrpení a bolest tím, že proměníme sami sebe, a líbilo se mi o takovém úspěchu uvažovat. Ale z dnešního pohledu vidím, že jsem ještě nebyl připravený žít poselství svátého Františka, ani o něm psát tak, jak to dělám v této knize.

Francesco di Pietro di Bernardone (1181–1226) však vstoupil do mého života a jeho vliv mě s postupujícími lety pomalu začal pohlcovat. V devadesátých letech jsem byl přemluven k cestě do Assisi a během pobytu jsem se tam nevysvětlitelně cítil jako doma. Procházel jsem se po polích, po nichž se procházel František; me-

ditoval jsem v těžké kapličce, v níž se on modlil. Stál jsem u jeho hrobu uchvácen ohromujícím tělesným pocitem spojení s tímto mužem, který žil více než osm set let předtím, než jsem se narodil.

Začal jsem o Františkovi číst a nesmírně mne dojala jeho spalující touha naplnit vlastní dharmu, spolu s odhodláním nedopustit, aby se jeho snu cokoli stavělo do cesty. I já cítil vnitřní puzení dělat práci, kterou jsem celá ta léta vykonával. I já měl období, kdy jsem sešel z cesty, a vnitřní hlas mne vždy přivedl zpátky ke každodennímu psaní a žití – k mému božskému poslání.

Přibližně před deseti lety jsem věděl, že budu psát knihu o tom, že každý problém má duchovní řešení (*There's a Spiritual Solution to Every Problem*), neměl jsem ale jasno v tom, jak úkol pojmout. V hluboké meditaci jsem uslyšel silný hlas, který mne nabádal: *Postav to na „Modlitbě svatého Františka“, která ti visí doma na stěně.* Byl to okamžik takové průzračnosti a čisté vize, že jsem najednou pocítil, jako by už ta kniha byla napsána. Jediné, co jsem musel udělat, bylo dovolit si „být nástrojem tvého pokoje“.

Znovu jsem se vrátil do Assisi a znovu zažil něco zázračného. Zažil jsem uzdravování svého těla, které je dodnes záhadou jak pro mě, tak pro mé přátele-lékaře. (Příběh o tomto uzdravení a o svém vidění svatého Františka vyprávím ve filmu *The Shift*.) Tento mnich žijící ve 13. století mi znovu změnil život. Zjevil se mi a ukázal, že neexistují hranice toho, co se může stát, když člověk žije z Bohem naplněné perspektivy. Při druhé návštěvě Assisi jsem si zapsal velké množství poznámek a po návratu jsem se hravě pustil do psaní knihy. Téma knihy, tedy to, že každý problém má duchovní řešení, se navíc stalo východiskem pořadu veřejnoprávní televize a milionům lidí se učení svatého Františka dostalo do jejich domovů. To vše díky tomu, že jsem byl povolán, abych o těchto pravdách, hluboce proměňujících lidský život, napsal.

Před lety mne upoutalo beletristické převyprávění života svatého Františka z Assisi jedním z největších spisovatelů naší doby, Nikosem Kazantzakisem. A dodnes si v jeho úžasném románu (*Život sv. Františka*) pravidelně čítám a pokaždé zjišťuji, že mě jeho obsah dojíká k slzám a přivádí k vyššímu vědomí.

Přibližně před rokem jsem zažil během hluboké meditace další silné puzení. Tentokrát šlo o to, abych vzal skupinu lidí do tří duchovních míst, konkrétně do těchto evropských měst: do Lurdu ve Francii, Medžugorje v Bosně a Hercegovině a samozřejmě Assisi v Itálii. Cestu jsme nazvali „Zázračné zážitky“ a přihlásilo se nám 162 lidí z celého světa, kteří si přáli navštívit tato posvátná místa, kde se ve 13., 19. a 20. století odehrály skutečné zázraky. V každém z oněch pozoruhodných míst jsem nabízel dvouhodinovou přednášku, a když jsme se shromáždili první večer v Assisi, řekl jsem všem, že skutečně naplňujeme vizi svatého Františka. Jeho cílem bylo vnést povědomí o životě v Kristu do celého světa, do jedné farnosti po druhé, do jednoho města po druhém, do jedné země po druhé. Naši cesty se účastnili lidé ze všech světadílů, zástupci všech věkových skupin, od dospívajících po osmdesátníky. Byli tu zástupci všech profesí, všech náboženských přesvědčení, všichni s toutéž myšlenkou: pomoci našemu světu, aby se stal místem obydleným lidmi, kteří si přejí stát se „nástrojem pokoje“, a přesně takový svět stvořit z našich nejhlubších přání, jež touží po svém naplnění.

Druhý den v Assisi, při mé třetí návštěvě božského města, se všech 162 osob shromáždilo ve starobylém kostele, postaveném před stovkami let v době, kdy zde František žil a založil františkánský řád. Jak se moje dvouhodinová řeč v této svaté budově odvíjela, stalo se mi něco, co jsem za téměř čtyři desítky let přednášení na veřejnosti dosud nezažil. Cítil jsem, že se cosi zmocnilo mého těla, a já zůstal oněmělý. Četl jsem zrovna z Kazantzakisova *Života sv. Františka* a na konci ukázky jsem zkrátka znehybněl. Mé tělo se odmítalo pohnout. Dal jsem se do takřka neovladatelného vzlykotu, načež všichni posluchači vstali a v tichosti ke mně vztáhli ruce. Všichni věděli, že se odehrává vskutku metafyzický děj.

Vzniklo mnoho fotografií, na nichž hovořím v kostele pod vyobrazením Ježíše Krista. Právě si prohlížím jednu z nich, na níž se při této mimořádné přednášce v onom svatostánku v Assisi objevil velmi rozměrný orb. Jde o světelný úkaz-kruh, k němuž se v této knize ještě vrátíme.

S jistotou mohu říci, že jsem ve vlastním těle znovu ucítil sílu svatého Františka. Prožíval jsem ho, nejen jeho slova a nejen všude kolem sebe, ale i v sobě – *jako sebe* –, zatímco jsem hovořil k oněm 162 lidem, kteří, jak to cítím, byli jistou katalytickou skupinou shromážděnou za účelem naplnění kolektivní dharmy, pocházející z myšlenky v mé představivosti a nyní působící jako aktivní síla pro dobro našeho světa. Když se ohlížím za svým životem, k událostem, které přivedly svatého Františka do mého života, jeví se jako zřejmé, že jsem v té době nedokázal rozpoznat jejich význam. Jen jsem dělal, k čemu jsem se cítil povolán. A musím říci, že Francesco se neomezil jen na občasné vstupy do mého života s příležitostným poselstvím k podnícení mého duchovního probuzení. Vlastně převzal iniciativu a změnil směr, jímž se můj život v té době ubíral – většinu času ve mně *žil*.

Svatého Františka pro tuto chvíli opustím a budu vyprávět o jiné zářící bytosti, která vstoupila do mého života před přibližně šesti lety.

Lao-c'

V roce 2005 jsem se znovu seznámil se starověkým duchovním textem *Tao te ťing*, vyprávěným před nějakými dvěma a půl tisíci lety tehdejším čínským Mistrem Lao-c'. Někteří lidé tuto knížečku obsahující 81 krátkých veršů považují za nejmoudřejších ze všech knih, které kdy byly napsány. Měl jsem o Tao zběžné povědomí, rozhodně však v mém životě nepředstavovalo nijak významné učení. Přesto jsem si povšiml, že jsem ve svých 65 letech každou chvíli četl a přijímal poselství z *Tao te ťing*, jež lze volně přeložit jako *Kniha o životě v ctnosti a velké cestě*.

Znal jsem některé z nejčastěji citovaných pasáží z textu, a dokonce jsem je použil ve svých dříve vydaných knihách, ale teď v roce 2005 se zdálo, že jsem jimi z nějakého důvodu obklopován prakticky dennodenně. V restauraci se objevilo několik řádek z Tao na jídelním lístku. Další citace jsem slyšel v několika televizních

pořadech. V knihkupectví byl překlad omylem umístěn na polici hned vedle jedné z mých knih. Jeden z blízkých přátel mi vyprávěl příběh, jak se stal taoistou, a jaký mu to přineslo klid. A kdosi neznámý mi poslal balíček kartiček obsahujících všech 81 krátkých veršů spolu s vyobrazením Laa-c' jedoucím na volovi; zdálo se, že ke mně tato podobizna promlouvá tak jako do té doby žádná jiná kresba.

Potom jsem jednoho rána při meditaci ucítil silné vnitřní nutkání přečíst si celou knihu *Tao te ťing*, a ještě tentýž den jsem to také udělal. Večer jsem zavolal svému nakladateli a řekl mu, že chci napsat krátký esej ke každému z jedenaosmdesáti veršů o tom, jak uplatnit starou moudrost Laa-c' v dnešním moderním světě, a vydat je jako jeden svazek s názvem *Change Your Thoughts — Change Your Life*. Od toho okamžiku jsem začal s Laem-c' zažívat tentýž vztah jako celých předešlých zhruba deset let se svatým Františkem. Začal jsem tohoto muže slýchat, jak ke mně hovoří při mých ranních meditacích.

Zmínil jsem se o tom ve svém pravidelném týdenním pořadu na HayHouse Radio.com a výtvarnice jménem Magali mi živě do vysílání oznámila, že podobu Laa-c' vložila do obrázku, který vytvořila v zápalu automatického malování a že mi ho posílá. Obraz přišel prostřednictvím noční doručovací služby a já s touto podobiznou doslova rozmlouval celý rok 2006.

Každý týden jsem trávil čtyři a půl dne studiem, meditacemi, intelektuálními úvahami a rozbořem jednoho verše z *Tao te ťing*. Ve zbylém půldni, po meditaci s obrázkem Laa-c', jsem prostě nechal slova plynout na stránky. Celý rok 2006 jsem strávil komunikací s Mistrem Lao-c', s pohledem upřeným na jeho portrét a pozorováním, jak mne jeho oči zdánlivě sledují, když jsem se pohyboval po prostoru vyhrazeném pro psaní, a – což bylo nejvýznamnější – nasloucháním a umožněním toho, aby slova procházela mým srdcem a vtělila se do stran.

Rok hlubokého ponoru do *Tao te ťing* mi skutečně změnil život. Naučil jsem se a praktikoval základní poselství pokory, prožívání záhad, spokojenosti, jednoduchosti, klidu a nalézání Boha nikoli v pravověrnosti, ale spíše v přírodě. Lao-c' se stal mým stálým

společníkem a jeho kniha vedla k osvěcenějšímu způsobu života nejen mého. Totéž vyvolávala i u mnoha milionů dalších lidí. Televizní stanice The Public Broadcasting Service (PBS) mi umožnila představit jádro starověkých poselství Laa-c' v charitativním pořadu, který se vysílal mnohokrát, často v hlavním vysílacím čase ve Spojených státech a v Kanadě. Nějakým záhadným způsobem, známým pouze neviditelné Tao nebo jediné Božské mysli, jsem se stal nástrojem k předávání těchto silných poselství velkému množství lidí, dvacet pět století po odchodu Laa-c'.

Svatý František a Lao-c' a jejich učení zůstávají i dnes nesmírně významnými v mém každodenním životě. Oba muži jsou ale něčím víc než jen mými duchovními učiteli. To, že se v mém životě objevili, ovlivnilo bezpočet dalších lidí, včetně vás, když se nyní pouštíte do čtení této knihy.

Brendin dopis

Nyní se s vámi podělím o úžasný dopis, který mi přišel před několika dny, zrovna když jsem se chystal psát tyto úvodní stránky ke *Splněným přáním*. Prosím, abyste jej četli s otevřenou myslí a poté mi dovolili vysvětlit, jaký má pro vás význam v situaci, kdy tuto knihu začínáte číst.

Vážený pane doktore,

zázraky se dějí. Cítím povinnost podělit se s Vámi o velmi čerstvý zážitek, protože jste byl součástí zázraku, který jsem zažila.

Před několika měsíci jsem slyšela o Vaší cestě „Experiencing the Miraculous“ a věděla jsem, že se musím stát její součástí. Život je pro mě zrovna teď složitý, jelikož procházím obrovskou změnou, a tak bylo zřejmé, že k vyřešení logistiky odjezdu na evropskou cestu bych potřebovala nějaký zázrak, ale já byla otevřená všemu. Vyslovila jsem svůj záměr nahlas. Řekla jsem: „Mám v úmyslu zažít zázraky s doktorem Waynem“ a potom jsem nechala na Bohu, ať vymyslí všechna jak.

Uplynulo několik měsíců a moje situace se měnila jen pomalu, a moje cesta tak nebyla zamluvena. Nepřestávala jsem věřit a věděla jsem, že s Vámi zažiju zázraky, i když mi každodennost stále opakovala: „nepravděpodobné“. Na začátku dubna mě můj nabitý program přiměl odcestovat s mou čtrnáctiletou dcerou Emily do Kelowny v Britské Kolumbii, kde se měla zúčastnit pěveckého festivalu. Z místa, kde bydlím, je to osm hodin jízdy, ona je ale velice zapálená do opery, a umožnit jí jet do Kelowny a pracovat tam s některými odborníky mi rozhodně dělalo radost. Náhodou tam také žijí moji rodiče, takže jsem jim zavolala, že přijedeme.

Mluvila jsem s maminkou pár minut, řekla jsem jí, kdy přijedeme, a povídaly jsme o tom a o onom, když jsem slyšela tatínka, jak v pozadí něco mumlá. Mamka mi to tlumočila: „Tvůj otec říká, že Dr. Wayne Dyer bude v úterý večer ve Vernonu, pokud by ses na něj chtěla jet podívat.“ Tak tedy, když jsem zvedla telefon (a sebe) z podlahy, zeptala jsem se tatky, jestli by nešel se mnou, připojila jsem se na internet a koupila lístky. Netřeba říkat, jak jsem byla nadšená, že je Bůh tak milostivý a přivedl Vás ke mně náhradou za moji neuskutečňenou cestu do Evropy.

Přišel večer Vaší přednášky a já dychtivě seděla ve 14. řadě. Když jste vešel na podium a začal mluvit, stalo se něco podivného. Už se to stalo jednou předtím, když jsem viděla malého chlapce zpívat „Ave Maria“ a kolem něj se objevila obrovská aureola světla. Nejdřív jsem si tenkrát myslela, že na mě jde migréna, ale to světlo bylo jen kolem toho chlapečka. Totéž světlo obklopovalo Vás. Ať jste se na jevišti pohnul kamkoli, to světlo Vás následovalo, Vás a jenom Vás. Myslela jsem si, že by to mohl být jevištní reflektor nebo okolní atmosféra v aréně, ale okolo té paní, co Vás představovala, žádná aureola nebyla.

Potom se stalo něco ještě podivnějšího. Doktore Wayne, mluvil jste o svatém Františkovi a před mýma očima jste se proměnil. Vaše tělo bylo oblečené do dlouhého roucha a Vaše rysy

se proměnily tak, že jste skutečně byl svatým Františkem z Assisi. Trvalo to jen okamžik, ale bylo to silné, emotivní a velmi, velmi skutečné.

Potom se ale stalo cosi ještě podivnějšího. Začal jste mluvit o Laovi-c', a proměnil jste se v něj! Na záda vám spadl dlouhý cop, a já viděla, jak se Vaše tvář zcela proměnila do podoby Laa-c'. Znovu to trvalo jen okamžik, ale ten zážitek se mnou zůstane už napořád.

O přestávce odešel tatínek na toaletu a já vstala, abych si protáhla nohy (a osušila oči). Ucítla jsem v dlani něčí teplotou dlaň, pohlédla dolů a uviděla drobnou paní, velice starou, s úžasným úsměvem, která mě vybídla, abych se posadila vedle ní. Sedla jsem si a ona se mi upřeně dívala přímo do očí. Řekla mi, že se na mne pořád dívá, protože zářím světlem, a ona měla pocit, že pozoruje nějakého anděla. Nemohla jsem odtrhnout zrak od jejích očí a říkala jsem si, že ji odněkud znám, protože jsem poznávala její mihotavé zelené oči. Mluvily jsme spolu a občas jsme řekly totéž naráz. Věci jako „Všichni jsme stejní“ nebo „Neexistuje nic než láska“ a jiné hluboce duchovní věci. Připadala jsem si jako ve snu, a než jsme se nadály, byl jste zpátky na jevišti a tvořil svá kouzla. Rozhodla jsem se, že s ní potřebuji zůstat v kontaktu a získat po vystoupení její jméno a číslo. Navzdory mým dobrým úmyslům ale, když vystoupení skončilo a my se zvedli k odchodu, paní nebyla k nalezení. To mě překvapilo, protože předtím seděla dvě sedadla ode mě, a já ji vůbec neviděla odcházet.

Tatínek a já jsme odešli, a když jsem na parkovišti couvala s autem, zahlédla jsem ve zpětném zrcátku svoje oči. A tehdy jsem si uvědomila, kde už jsem ty mihotavé zelené oči viděla.

Nemožné? Možná... ne. Ani pro jedinou z těch věcí, které jsem toho večera zažila, nemám žádné vysvětlení, ale každý den děkuji za to, že jsem mohla „zažít zázraky“ s doktorem Waynem, tak jedinečně a krásně.

Namaste,

Brenda Babinski

Pokud si lámete hlavu nad „mihotavýma zelenýma očima“, mně osobně to naprosto dává smysl, protože se mi okamžitě vybavuje, jak mi matka sedmi z mých dětí, Marcelene, vyprávěla o svém zážitku při narození jejího prvního syna Shanea. Zápolila v nemocnici s porodními bolestmi a nechtěla, aby jí dali narkózu. K jejímu lůžku přišla sestra s výraznými zrzavými vlasy, osušila jí čelo, mluvila na ni konejšivě a láskyplně, říkala jí, jak má dýchat, a zůstala s ní po celou dobu porodu. Když se druhý den po té úžasně užitečné sestře sháněla a ptala se, jak by jí mohla nejlépe poděkovat, bylo jí řečeno, že v té nemocnici nikdo odpovídající jejímu popisu nikdy nepracoval. Andělské vedení – snad. Brendino setkání se staříčkou drobnou paní také mohlo být setkáním s jejím nejvyšším já (viz třetí kapitola).

Brendin dopis zařazuji na toto místo na začátku knihy, abyste si mohli udělat představu o tom, co všechno je možné, když začnete přijímat pocit splněného přání, jak podrobně popisuji v šesté kapitole. Mé první myšlenky při čtení Brendiných slov tehdy vycházely přímo z mého ega, které prohlásilo: *Zřejmě jsi byl ve dvou ze svých minulých životů Lao-c' a potom svatý František, a proč taky ne. Koukni na sebe, jak jsi důležitý a co všechno děláš, aby se tohle místo stalo duchovně probuzenějším.* Potom jsem zatelefonoval Anitě Moorjani do Hongkongu, dopis jí přečetl, a ona mé myšlenky ovládané egem rychle poslala spát.

Řekla mi, že její zážitek pobytu na „druhé straně“ byl naprosto jasný v jedné věci: všechno se odehrává naráz. Neexistuje žádná minulost ani budoucnost, jen jedno jediné teď. A nejbližší k této myšlence ji přivádělo přesvědčení, že to jsou všechno paralelní životy.

Vím, jak matoucí je uvažovat o neexistující minulosti, neexistující budoucnosti a neexistujícím lineárním vědomí, zvláště když mozek (což je jediný nástroj, který k takovému uvažování máme) je v těle, které je samo lineární a rozhodně má svůj začátek a bude mít konec. Tato představa, že se všechno odehrává naráz, je zkrátka jednou z těch velikých záhad. Přesto ale občas ve snovém stavu nebo hluboké meditaci tuto nelinearitu na kratičký okamžik